

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/АО : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1082

09.12.2023 (134)

Міхаель Кюнєн

Політичний солдафонство: Традиції та дух SA

Частина 5

ПОЛІТИЧНА СОЛДАТЧИНА ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД (1945 - 1977)

8 травня 1945 року Третій Рейх капітулював - Німеччина пережила найгірший кінець війни з 1648 року. Переможці-союзники на Сході та Заході не задоволилися своїм силовим політичним тріумфом і повним знищенням німецької державності та суверенітету - вони також знали, як систематично ліквідувати будь-яку можливість національного відродження:

НСДАП з усіма її підрозділами була заборонена і розпущена, керівництво Рейху було мертве або ув'язнене і незабаром стало жертвою жахливої комедії правосуддя, Нюрнберзького військового трибуналу, чиновники націонал-соціалістичного руху аж до лідера невеликої місцевої групи були інтерновані на довгі роки, маса солдатів були військовополоненими і залишалися ними ще деякий час. Тим часом, однак, від імені переможців - знову ж таки на Сході та Заході - німецькі колаборанти взяли за встановлення маріонеткових режимів.

Разом з НСДАП, звісно, була заборонена і розпущена її "Штурмова дружина" (Sturm-Abteilung). Останній приклад дали її лідери, ув'язнені в Нюрнберзі у зв'язку з трибуналом переможців: СА також була звинувачена в тому, що вона була "злочинною організацією"; але єдність лідерів СА, які не

піддалися на погрози чи обіцянки, залишилися згуртованими між собою і вірними своєму минулому, домоглася виправдувального вироку! Навіть за спотвореними стандартами переможців, SA не була злочинною організацією. Звичайно, для нас, націонал-соціалістів, це рішення не має великого значення, оскільки ми не визнаємо диктат переможців ні політично, ні юридично, але для нас воно є політично значущим, оскільки заборона нацизму, що діє з 1945 року, базується на поглядах на історію Нюрнберзького трибуналу, який затаврував націонал-соціалізм як злочинний і зробив "кримінальним злочином" зізнання в ньому. Майже через 40 років - на початку 1985 року - виправдувальний вирок SA мав зіграти важливу роль у судовому процесі проти мене, як буде показано далі, і допомогти викрити державне правосуддя ФРН!

Таким чином, виправдання в Нюрнберзі, визнання навіть переможцями, що SA НЕ БУЛА ЗЛОЧИННОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ, також належить до нашого розуміння традиції. Цей оновлений аспект традиції SA також є останнім: Як і у випадку з НСДАП, пряма лінія традиції закінчилася в 1945 році. Кілька розрізнених загонів перевертнів, сформованих фанатичним Гітлерюгендом, були останніми прямими спадкоємцями історичної НСДАП. Коли їхня діяльність також припинилася через кілька місяців, а перевиховання німецького народу та консолідація адміністративних структур, створених колабораціоністами, невпинно прогресували, всі надії на можливу реставрацію Третього Рейху згасли. Історична ситуація вимагала не реставрації націонал-соціалізму, а послідовного нового початку, традиція якого мала включати не лише перемоги, але й помилки Третього Рейху, яких потрібно було уникати в майбутньому.

Практично та організаційно в перші роки після 1945 року взагалі нічого не можна було зробити, оскільки як можливі носії (колишні службовці НСДАП), так і майбутні бійці (фронтове покоління Другої світової війни) все ще були інтерновані або військовополонені. У цих таборах, однак, перші націонал-соціалісти возз'єдналися і поклялися боротися далі! У всіх західних таборах для військовополонених існували спеціальні відділи і спеціальні табори для фанатичних і незламних націонал-соціалістів; багато тисяч солдатів потрапляли в цю категорію і завжди звільнялися останніми - аж до кінця 1940-х років, коли окупаційні республіки були вже значною мірою консолідованими. У 1945-1949 роках, які стали вирішальними для реставрації буржуазного ладу на Заході, націонал-соціалісти були повністю ліквідовані. І все ж вони не залишилися бездіяльними: Ті, хто все ще перебував або знову опинився на волі, негайно розпочали політичну роботу. Невеликі нелегальні групи, створені завдяки особистим знайомствам і старим товариським зв'язкам, виникали повсюдно. Про них ми мало що знаємо. Інші націонал-соціалісти брали участь у національних організаціях -

культурних товариствах, молодіжних союзах і партіях.

Найпершою у публічному політичному житті розпочала свою діяльність Німецька народна партія (DAP), яка була заснована 31 жовтня 1945 року. Засновником партії став Йоахім фон Остау, колишній керівник місцевої пропаганди НСДАП. У той час, звичайно, тільки перевірений антинаціонал-соціаліст міг розглядатися в якості керівника. З цією метою фон Остау об'єднався з Райнгольдом Вулле, який у Веймарський період разом з фон Граефе був політичним керівником Німецько-Велькської партії свободи, що конкурувала з НСДАП, а за часів Третього Рейху перебував у концтаборі. У той час як Вулле, відкидаючи націонал-соціалізм, практично працював над створенням старомодної, німецько-національної правої партії з монархічним підґрунтям, фон Остау, який не випадково обрав абревіатуру DAP, сповідував свою віру у фронтовий досвід як модель для нового політичного початку в Німеччині!

У тодішньому газетному інтерв'ю він виступив проти "запорошених партійних методів, які знову вийшли назовні", проти "сучасної партійної та класової ненависті" і покликався на пам'ять фронтової спільноти - а саме, що "на фронті не було різниці між власниками фабрик чи робітниками, католиками чи протестантами, баварцями чи пруссаками, і що цей дух солдатської єдності слід спокійно перенести на мирну роботу". Але ті, до кого міг бути звернений цей заклик, здебільшого все ще перебували в таборах переможців, а в партії переважали консервативні та націонал-реакційні сили, які склали немирну програму з християнськими моральними вченнями, консервативними конфесіями, визнанням демократії та вимогами "соціальної монархії". Це, по суті, реакційне угруповання з часом дало початок Німецькій правій партії, а згодом і Рейхсрату (DRP), в якій, звісно, німецькі націоналісти і націонал-соціалісти все ще боролися за вплив. У квітні 1947 року фон Остау був виключений з DRP.

Але знову і знову націонал-соціалістичний активізм виявлявся сильнішим за старих правих, навіть якщо він все ще не знайшов єдиної організаційної форми:

У Гессені в листопаді 1945 року виникла консервативно-монархічна "Національно-демократична партія" (НДП), відверто націонал-соціалістичне крило якої досягло вражаючого успіху на місцевих виборах 1948 року у Вісбадені на чолі з Карлом-Гайнцем Прістером, отримавши 24,41%. Однак найбільш динамічною нацистською групою тих перших років стало "Об'єднання об'єднаних німців" (НСДАП), яке, у свою чергу, було засноване Йоахімом фон Остау. Тепер до нього приєдналися ті націонал-соціалісти, які незабаром стануть відомими - доктор Доріс, Крюгер і генерал-майор Ремер,

які придушили путч проти Гітлера 20 липня 1944 року! ГД стала ядром заснованої в жовтні 1949 року "Соціалістичної партії Рейху", єдиної справді націонал-соціалістичної партії з 1945 року!

Ситуація була сприятливою для СРП після того, як заснування партій більше не вимагало схвалення держав-переможниць, а також після того, як багато інтернованих і військовополонених повернулися і негайно кинулися в боротьбу!

СРП дійсно не належала до тих буржуазно-націоналістичних угруповань, які з 1945 року переважали в так званому національному таборі з їх боягузством і конформізмом - це була молода партія (більшість її членів були у віці від 20 до 40 років), це був народний рух (всі професійні групи і прошарки були в рівній мірі представлені і об'єднані в боротьбі за відновлення Рейху і реалізацію СПОКОНВІЧНОГО націонал-соціалізму - вже тоді в нацистському русі, який зазнав поразки 30 червня 1934 року, явно переважало революційно-соціалістичне крило! У червні 1934 року, як видно вже з самої назви СРП!), це була солдатська партія (95% її членів були колишніми військовослужбовцями Вермахту) і це була підкреслено націонал-соціалістична партія (у постанові про заборону 1952 року її навіть звинувачували в тому, що її керівний корпус складається переважно з колишніх "старих бійців" (членів НСДАП до 1930 року) та активних націонал-соціалістів, і що вона навмисно і з перевагою рекрутувала саме таких колишніх нацистських функціонерів до цього керівного корпусу, щоб стати організаційним осередком, що об'єднує ідеї Третього рейху. У такому войовничому націонал-соціалістичному русі цілком природно мала виникнути войовнича еліта в традиціях СА, штурмовий загін політичних солдатів.

"Майбутня політична боротьба на виборах цього року зробила необхідним створення активного руху в колах СРП. Вже сама назва говорить про те, яке значення надається цьому рухові. Кожна районна та місцева організація повинна якнайшвидше знайти найактивніших людей, які фізично, за віком і з точки зору відданості справі здатні повністю присвятити себе нашим цілям. Тільки тоді, коли нам вдасться організувати поспіх нашого народу, який має бути носієм нашої думки, наша партійна робота матиме успіх. Це, в свою чергу, вимагає згуртування покоління фронтовиків останньої світової війни. Орієнтація і активізація цього покоління відповідно до наших цілей гарантує не тільки існування нашої партії, але й майбутнє нашого народу".

Ці слова установчого звернення "Рейхсфронту" безпомилково говорять про традицію і дух СА, таким чином документуючи, що націонал-соціалізм і його

концепція політичного солдата не загинули після 1945 року" "Рейхсфронт" склав ядро СДПН і об'єднав тих членів, *"які готові самовіддано служити нашій партії, тим самим надаючи найвищу послугу народові через готовність до самопожертви"*. Їхнє гасло таке: **Я - ніщо, мій народ - все!**".

З 40 000 членів партії 6 000 були бойовиками Рейхсфронту! Після вражаючого успіху на місцевих і регіональних виборах, де вона отримала близько 10% голосів, наприкінці 1952 року Соціалістична партія Німеччини, включно з її Рейхсфронтом, була заборонена. Почалася довга ніч націонал-соціалізму!

Як уже згадувалося, першою формою організації націонал-соціалістів після війни були невеликі нелегальні групи. Тут описано один із пізніх прикладів таких невеликих таємних організацій, щоб ці зусилля також могли бути звільнені від забуття: Повністю незалежний від СДПН "Фрайкорпус Дойчланд" був заснований 17.8.1951 року колишнім членом Ваффен-СС Германом Лампом. Цей Фрайкорпус налічував кілька десятків фанатичних бійців, почесним членом якого був Ганс-Ульріх Рудель; він визнавав гросс-адмірала Деніца главою держави і правонаступником фюрера. Через свою націонал-соціалістичну діяльність Фрайкорпус був заборонений у лютому 1953 року, а його функціонери заарештовані в Гамбурзі. У наказі про заборону зазначалося:

"Від членів вимагається безумовний послух і сувора конспірація. Кожен член повинен підписати форму зобов'язань при вступі, і йому дається лише номер прикриття або псевдонім. Навіть членські квитки мають лише номери. Згідно з інструкціями керівництва, членські зобов'язання повинні бути оточені "містичним німбом", щоб об'єднати членів у "конспіративну спільноту". Членам організації оголошується, що в разі недбалості кожен повинен очікувати, "що суворість Фрайкорпусу вдарить по ньому". У програмі "Фрайкорпус" зобов'язується дотримуватися "переглянутих 25 пунктів партійної програми НСДАП".

Саме так ми уявляємо собі перші організаційні зусилля після 1945 року. Саме так на початку 1970-х років повсюдно формувалися та організовувалися незалежні бойові групи НС, найважливіша з яких, NS-Kampfgruppe Großdeutschland (NSKG), є практично ідентичним новим виданням Freikorps Deutschland і діє рівно тридцять років потому (1971 - 1973). З північноамериканської закордонної організації NSKG, очолюваної тоді 18-річним Гердом Лауком, у 1973 році виникає найважливіший підпільний рух націонал-соціалістів повоєнного періоду - НСДАП/АО, який діє донині. Між "Фрайкорпом" і NSKG немає особистої спадкоємності: наскільки мені відомо, жоден колись активний член "Фрайкорпус Дойчланд"

не став активним у русі НС нового покоління після 1968 року. Але традиція, дух і ставлення політичного солдафонства завжди породжують подібні форми організації - обнадійливий приклад безсмертя нашої ідеї!

Роки між заборною СДПН у 1952 році та заснуванням наприкінці 1968 року Вольфом-Дітером Екартом, як представником нового покоління націонал-соціалістів, Бунду німецьких націонал-соціалістів (BUNS), представляють "довгу ніч націонал-соціалізму" в історії нашого руху. Окрім "Гауляйтеркрайсу" навколо колишнього статс-секретаря Міністерства пропаганди доктора Науманна, який також належить до зусиль початку 1950-х років, ми не знаємо про жодну чітко націонал-соціалістичну організацію в ці роки. Але навіть не маючи чіткої організаційної форми, націонал-соціалізм живе і пережив довгу ніч. Дві течії гарантують це виживання:

Багато націонал-соціалістів, колись організованих у СРП, які не пішли у відставку, як більшість, або не хотіли бути розбещеними добробутом, що поступово пом'якшував опір старого покоління, працювали в реакційних національних політичних організаціях.

Практично всі прихильники нашого сьогоденного *Gesinnungsgemeinschaft* зі старшого покоління пройшли шлях від СДПН через ДРП і НДПН, поки нарешті не повернулися до однозначного націонал-соціалістичного руху, створеного новим поколінням після 1968 року, або ж були залучені в якості молодих членів ДРП і НДПН такими ж старими борцями за націонал-соціалізм. До цього кола товаришів належать два почесні члени НСДАП Віллі Кремер (носій Золотого партійного знаку НСДАП, колишній начальник штабу в Рейхсвері пропаганди і останній заступник д-ра Геббельса в Рейху), який був членом НСДАП, а нині є членом НСДАП, який був членом НСДАП з 1962 року. Геббельса в Рейхсміністерстві Півдня - чиновник СДПН і СДПН, член НДПН і АНР) і кавалер Лицарського хреста Отто Рікс (також СДПН, СДПН і НДПН); туди ж пішов начальник штабу СА НСДАП/АО і кавалер Золотого знаку пошани НСДАП - людина з кодовим ім'ям "Армін". Ці троє повинні бути згадані як представники всіх тих товаришів, які в своїй особі уособлюють безперервну традицію націонал-соціалістичного руху і знову зробили себе доступними в непохитній вірності, в тому числі і для руху НС нового покоління!

Шлях через DRP, NPD та інші націонал-консервативні об'єднання не міг принести націонал-соціалізму жодних успіхів - він слугував лише виживанню ідеї в той час, коли здавалося, що у нашого руху не було ані найменших політичних перспектив.

Єдиний успіх тих років пов'язаний з ім'ям колишнього професійного солдата (Рейхсверу з 1930 року), а згодом члена СДПН Ганса Шикори, який вступає

до ДРП у 1956 році, разом зі своїми націонал-соціалістичними товаришами захоплює земельне об'єднання Рейнланд-Пфальц і, як голова землі, потрапляє до земельного парламенту в 1959 році з 5,1%. Але 27 січня 1960 року Рейнсько-Пфальцьську філію СДПН було заборонено як правонаступницю СДПН!

Але хоча націонал-соціалізм жив як ідея в таких партіях, які були по суті реакційними з точки зору організації та пропаганди, завдяки багатьом мовчазним товаришам, він навряд чи відігравав там роль як ставлення до життя політичного солдата: ні СДПН, ні рання НДПН не утворили організаційного форпосту, який можна було б порівняти з СА чи Рейхсфронтом: там явно переважало буржуазне ставлення до життя - не робітників та солдатів!

Інакше було з другою течією, в якій націонал-соціалізм пережив свою довгу ніч, - з національними молодіжними об'єднаннями! Навіть якщо там також переважали формальні зобов'язання перед ліберально-капіталістичною державою та її демократичним ладом, і навіть якщо більшість з них не були свідомими та переконаними націонал-соціалістами - хоча б через низький вік молодіжної ліги, що починалася з шестирічних дітей, - тут жило ставлення до життя, яке поєднувало в собі солдатську позицію з національно-політичною прихильністю. Для старших, однак, крок до вступу в чітко і однозначно націонал-соціалістичну організацію був недовгим, що незабаром стало очевидним під час реформування СА після 1977 року.

Система також вбачала в такій молодіжній роботі велику небезпеку і постійно переслідувала ці молодіжні об'єднання переслідуваннями та заборонами.

У 1948/49 роках розпочали свою роботу національні молодіжні союзи - спонсорами цієї роботи були здебільшого колишні члени вольккістсько-національних молодіжних груп веймарського періоду та молодші лідери ХД. І вони зайняли чітку позицію щодо системи, яка формувалася. Показовими в цьому плані є резолюції заснованої в 1950 році офіцером СДПН "Gefahrtenschaft" від лютого 1951 року, орієнтованої на вольккістів:

"Ми не бажаємо жодним чином співпрацювати у консолідації нинішніх державних умов Німеччини, які ми відкидаємо як неадекватні в усіх відношеннях. Ми не відчуваємо жодних внутрішніх чи зовнішніх зобов'язань перед нинішньою державою. Ми вважаємо, що її недоліки не можуть бути виправлені жодною співпрацею, а є невід'ємними від неї самої".

Незважаючи на всі переслідування, до 40 000 молодих людей належали до

національних молодіжних об'єднань такого роду до того, як настання процвітання призвело до повного розпаду і в цій сфері. Заборони, а також спокуси мислення процвітання представляли собою жаклиний процес відбору. Заборони були:

- **Reichsjugend** під керівництвом Вегенера 1956
 - **Рейхсюгенд** під керівництвом Геллера (незалежний від попереднього 1959 року)
 - **Національна молодь Німеччини** заборонена 1.12.1960.
 - **Bund vaterländischer Jugend** (одна з найкраще організованих і найвпливовіших молодіжних груп) заборонена в середині 1962 року через "антинімецькі конституційні тенденції".
 - **Bund Nationaler Studenten**, заборонений 1961/62.
- Бад-Бергзабернська філія "Штальхельму"**, заборонена 1966 року.

Коли через 17 років, 1 травня 1983 року, ANS/NA провела перший післявоєнний націонал-соціалістичний першотравневий мітинг у Бад-Бергзаберні, товариші Штальхельма, які належали до цієї місцевої групи, забороненої у 1966 році, надали їй організаційну підтримку. Таким чином, коло непорушної спільноти ідей замикалося знову і знову. Лише через два роки - у 1968 році - була заснована BDNS, перша явно націонал-соціалістична організація, таким чином завершивши довгу ніч і задокументувавши таємну зміну поколінь, яка успішно відбулася в ті роки!

Найжорсткішим і найуспішнішим рухом тих похмурих років був, як уже згадувалося, BVJ, про що також яскраво свідчить войовнича діяльність деяких його бійців. Чимало активістів BVJ брали участь у німецькій боротьбі за свободу в Південному Тіролі:

Наприклад, у 1963 році розслідували справу 14 молодих німців, яких підозрювали у причетності до вибухових атак у Південному Тіролі; двоє студентів загинули під час таких акцій, ставши кривавими свідками нового покоління політичних солдатів.

Найстаріший національний молодіжний рух, який існує і сьогодні, - Молодь Вікінгів (МВ) - виявився найбільш життєздатною організацією.

Заснована в 1950 році під назвою Reichsjugend (Молодь Рейху) чиновником СДПН Маттеєм і реформована в 1952 році разом з іншими групами під назвою Wiking-Jugend (Молодь вікінгів), WJ досі виховує дітей і молодь, починаючи з шестирічного віку, в дусі національно-політичних переконань і солдатського ставлення до життя. Колишні та активні члени

WJ відіграли вирішальну роль у формуванні нашої SA Storm 8 травня 1977 року, хоча сама організація ставилася до нас скептично і навіть зневажливо, доки ми нарешті не змогли об'єднати наші руки в товаристві під час спільної операції в грудні 1984 року. Молодіжна організація не може робити акцент на політичній боротьбі. Однак робота WJ виховує молодих бойовиків, які, коли вони виростають з молодіжної роботи за віком, можуть повноцінно працювати і боротися тільки в наших лавах!

Продовження життя і зміну поколінь, яка почала відбуватися в ці роки, можна також побачити в нелегальній пропаганді, яка постійно існувала після закінчення війни. Такі пронаціонал-соціалістичні та антиєврейські так звані "наклепницькі кампанії" протягом "довгої ночі" були єдиним цілком відкритим свідченням виживання. І в них показано, що молодь розуміє символи, табу і дражливі слова Третього Рейху як знаки протесту, найрадикальнішого і найрішучішого протесту проти буржуазної системи, який тільки можливий! Це усвідомлення є важливим, оскільки без нього незрозуміла поява та успіх відверто націонал-соціалістичного руху з 1968 року!

Захоплююче спостерігати, як ОДНА така пропагандистська акція двох молодих активістів BV - 23-річного Арбольда Штрукка та 25-річного Пауля Шенена - в Кельні проти єврейської синагоги в ніч на 24 грудня 1959 року спричинила найбільший на сьогоднішній день наступ націонал-соціалістичної пропаганди - і це без жодної організаційної підтримки з боку нелегальної нацистської організації, що було типовим для 1970-х років:

Лише до 28.1.1960 р. органи міліції зареєстрували 685 антиєврейських інцидентів, 234 особи було заарештовано! - 76% активістів - віком до тридцяти років! У ході цього пропагандистського наступу в 1960 році було виявлено загалом 1083 активісти, 50,3% з них - віком до 30 років! Ні - навіть під час "довгої ночі" націонал-соціалізм живе! Дуже мало хто з цих активістів був організаційно пов'язаний з існуючими національними групами - вони діяли з революційного настрою протесту, який знайде своє організаційне вираження лише через роки!

У 1966 році Федеральний комітет з реформи кримінального права писав про потенціал майбутнього нацистського руху: "Згідно з цим, відомства з охорони конституції зареєстрували близько 3 000 "невиправних" поіменно, які вчинили нацистські або антисемітські злочини за вироком суду, або терміново підозрюються в цьому ... Серед засуджених злочинців приблизно кожен четвертий належав до праворадикальних організацій. Решта

симпатизують цим організаціям. Значна частина фанатично налаштованих молодих правопорушників походить з керівного складу заборонених націоналістичних молодіжних груп".

Лише через три роки було засновано Бундесрат німецьких націонал-соціалістів - новий розділ в історії нашого руху:

Між 1964 і 1968 роками національний табір повністю перебуває під враженням дивовижних успіхів НДПН на виборах - з огляду на цей триумф буржуазної адаптації до системи (входження до 7 земельних парламентів з 5-9% і понад 4000 місцевих представників у міських і районних парламентах), незважаючи на щойно описаний значний потенціал, націонал-соціалістичні організаційні зусилля не мають жодних шансів - і навіть не намагаються їх реалізувати, як це було після заборони СРП. Заснування БДНС також є політично безперспективним. Його значення є символічним: Народжується перший нацистський рух нового покоління. Але політичний довгостроковий ефект Бунду також значний: у середині 1976 року я приєднався до "Freundeskreis der NSDAP" ("Друзів НСДАП"), яка була активною організацією-наступницею після заборони БДНС у 1969 році, і, таким чином, в кінцевому рахунку, наша сьогоднішня Gesinnungsgemeinschaft є спадкоємицею гамбурзької нацистської сцени, яка була започаткована і втілена в життя БДНС і Вольфом-Дітером Екартом!

Однак націонал-соціалізм набув політичної реалізації лише після поразки НДПН на виборах до Бундестагу 1969 року. Це стало фактичним спусковим гачком націонал-соціалістичної боротьби за свободу, яка відтепер з кожним роком розгорталася дедалі сильніше. Система, яка ненавистю та агітацією боролася і перемогла мирних буржуазних та адаптивних націонал-демократів, пожинала плоди появи руху революційних, молодих націонал-соціалістів, з яким вона не могла впоратися!

Радикалізація проявилася вже у створенні "Служби порядку" (Ordnungs-Dienst) НДПН (OD), що стало неминучим через насильницькі заворушення під час подій НДПН, і з якої, за внутрішньою логікою, вперше виникла потенційно революційна бойова організація політичних солдатів всупереч волі буржуазного керівництва НДПН: багато хто з цих бойових коней з OD згодом потрапив до нас.

У 1970 році в Мюнхені була зроблена спроба відновити НСДАП, але вона провалилася, як і друга, більш ретельна і краще організована спроба в 1976 році. Перспективнішим виявилось формування NS-Kampfgruppen, з

найважливішої з яких - NSKG - виникла NSDAP/АО, яка розробила найбільш реалістичну і найкращу концепцію. На додаток до цих партійно-орієнтованих організаційних зусиль з'являється низка інших НС-груп, які об'єднуються навколо нового "лідера". З усього цього не виникає єдиного руху - навпаки: зростаюча фрагментація і суперництво домінують на сцені, яка, тим не менш, зростає чисельно до кількох сотень жертв і готових активістів!

1977 рік - це час політичних солдатів, які вперше свідомо ставлять себе в традиції СА і, таким чином, відкривають шлях вперед!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERTREUE AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION
September 1973 20. April 2017 2/2017

Der Kampf geht weiter !

Seit fast zehn Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung verboten. Sie ist verboten in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Verbotene von Massenmord, Verfolgung, Verdrängung und Verdrängung haben nicht abgenommen, das kann die gesamte Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu danken sein.

Alle Nationalsozialisten sind von einer abendlichen Volk- und Kameradenarbeit abhalten zu kämpfen um die Erlaubnis unserer weisen Führer.

Die Bewegung ist zwar verboten geworden, aber die Größe der bestgehenden Volkstreu ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die verschiedenen Organe im alten Reich, die Volkstreu - gegen alle weissen Führer (1) - zu kämpfen. Neue Mittel und Eisenbahnen, Schiffbau und Kampfschiffbau.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im "Steuerkampf", ob im Propagandakampf innerhalb oder auf einem internationalen Boden. Am Ende Nationalsozialisten sind wir Führer!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1605 19.06.2022 (137)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Преден доклад
Интервю с Моли**
Трета част

НСК: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опишете мисията си за движението на тези теми в политиката.

Моли: Опитвам се да обяснявам фотографично, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на човечеството (www.thirdreichjournal.com/ truth.htm). Беше съм на 21 страници, а нямам още толкова много за правене. Изучаването на Тюркската световна война е абсолютно минало въвеждане от информация. Търсех информация за едно нещо и открих още две неща, които трябва да прочетем. Чувствам се малко като архиволог, който открива

the
NEW ORDER
Number 174 (2021) Printed 2021 April 26, 2021 (2021)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Reichlich Klumler

Translated from the SS Original

Julius Streicher der Hitlers Führer Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Reichless
Hitler in Italy

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe in Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info